

beslutter, men vi kan selvfølgelig ikke sidde med i selve bestyrelsen, fordi vi er ikke med i selve euroen, vi er ikke mellem de lande, som deltager i den tredje fase.

Jeg synes, konstruktionen er udmærket, og jeg kan ikke se, at vi skal have en lang diskussion om Danmarks deltagelse i Den Økonomiske og Monetære Union, så længe vi har det forbehold, vi har, og det bliver ikke berørt af folkeafstemningen den 28. maj.

Det Radikale Venstre stemmer imod det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Elisabeth Arnold sagde, at Danmark har en klar interesse i at følge de beslutninger, som vil blive truffet af Centralbanken, når euroen bliver sat i kraft.

Der vil jeg for det første spørge: Hvordan kan fru Elisabeth Arnold vide, at Centralbanken vil træffe beslutninger af en sådan art, at det vil være i dansk interesse at underlægge sig disse beslutninger? Hvad nu, hvis det er forkerte beslutninger, hvad det jo meget vel kan være, beslutninger, der f.eks. går ud på, at inflationen for enhver pris skal bringes ned, uanset hvor meget arbejdsløsheden samtidig vil stige? Det vil jo ikke nødvendigvis være klog politik for Danmark.

Så vil jeg godt spørge, om der deri ligger en melding om, at de aftaler, der til efteråret skal indgås – hvis regeringen får sin vilje på det punkt – om en snævrere tilknytning mellem kronen og euroen, i substansen kommer at gå ud på, at Danmark skal følge de beslutninger, som træffes af Centralbanken.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at ordet interesse udelukkende gik på det rent nysgerigheds-mæssige. Det er af interesse for os at vide, hvad der bliver foretaget, for vi kan ikke undgå at blive påvirket af beslutningerne.

Eurolandene udgør en meget, meget stor del af Danmarks faste handelspartnere, og vi kan ikke undgå at blive påvirket af de beslutninger, der tages. Derfor er det da klart en dansk interesse at kende disse beslutninger, så vi kan tilrettelægge vores reaktion på beslutningerne. Det synes jeg må være ganske indlysende.

Når vi ikke er med, men alligevel bliver påvirket af beslutningerne, skal vi da kende disse beslutninger så hurtigt som muligt, på så tidligt et tidspunkt som muligt. Enhver regering, der ikke ville gøre sådan, kunne vi da med rette bebrejde, at den ikke varetog Danmarks interesser.

Kim Behnke (FP):

Jeg vil godt indlede med at takke Enhedslisten for at have rejst denne debat. Vi synes nemlig, at en debat, der ofte foregår på den måde, at ministeren giver interview til herværende dagblade osv., er lidt for ensidig, for den efterlader det indtryk, som selvfølgelig er regeringens holdning, men bestemt ikke er dækkende fuldt ud i Folketinget, at ved førstkommande lejlighed skal Danmark tilslutte sig Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase og euroen.

Når man hører debatten i dag, må man jo stille sig det spørgsmål: Hvad er i virkeligheden grunden til, at man fra den danske regerings side ønsker at køre et fuldstændig parallelt løb med euroen? Det er jo selvfølgelig, at man forventer på et eller andet tidspunkt at få den danske befolkning til at opgive forbeholdet fra 1993, og så skal man jo helst være køreklar på det tidspunkt også rent økonomisk.

At der så er dele af den økonomiske politik, som vi i Fremskridtspartiet sympatiserer med – jamen den kan Folketinget jo føre til hver en tid, uden at vi af den grund skal være en del af Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase. Fremskridtspartiet fastholder nemlig, at det skal vi ikke være, også fordi ØMU'en betyder større integration. ØMU'en betyder, at der kommer mere politisk union, og det er vi modstandere af.

Der kommer store problemer, forventer vi, blandt ØMU-landene, i det øjeblik man får økonomiske kriser i et enkelt af landene. Det kan være mange ting, der udløser det. Det kan f.eks. være, at man i et enkelt land har kogsag eller lignende og skal nedslagte tusinder af dyr, og dermed får det pågældende land økonomiske problemer.

Se, det er sådan i dag, at når lande har individuelt noterede valutaer, kan man på børserne reagere og få udtrykt den faldende værdi, det pågældende lands valuta har. Det kan man ikke længere, når man har euroen. Da bliver det internt, man skal udligne det, og der kan vi godt forestille os, at landene får interne proble-